

Wiadomość Tygodnia

DAR ODPUSTÓW NA ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Na prośbę prefekta Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego kard. João Braz de Aviz Penitencjaria Apostolska w dniu 23 listopada ogłosiła odpusty udzielone przez Ojca Świętego Franciszka członkom instytutów życia konsekrowanego oraz innym wiernym z okazji rozpoczętego 30 listopada br. Roku Życia Konsekrowanego. Jest to odpust zupełny pod zwykłymi warunkami (sakramentalna spowiedź, Komunia św. i modlitwa w intencjach Ojca Świętego), który można ofiarować za zmarłych w czyśćcu aż do 2 lutego 2016 r., tj. do zakończenia Roku Życia Konsekrowanego.

Uzyskać go mogą wszyscy, którzy w Rzymie pobożnie uczestniczyć będą w międzynarodowych spotkaniach i uroczystościach z okazji tego roku oraz przynajmniej przez odpowiedni okres czasu pobożnie rozważą prawdy wiary, co powinno być zakończone Modlitwą Pańską, wyznaniem wiary w jakiegokolwiek uznanej formule oraz pobożnymi wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny.

Można taki odpust otrzymać także w swoich diecezjach, gdy bierze się udział w dniach poświęconych życiu konsekrowanemu oraz w uroczystościach diecezjalnych organizowanych z racji Roku Życia Konsekrowanego. Następną możliwością jest pobożnie nawiedzenie katedry lub inne świętego miejsca wyznaczonego za zgodą ordynariusza miejsca, lub jakiegoś kościoła klasztorowego albo kaplicy klasztoru klauzurowego. Należy tam publicznie odmówić Liturgię Godzin lub przynajmniej przez odpowiedni okres czasu „oddać się pobożnym rozważaniom”, które także powinny być zakończone Modlitwą Pańską, wyznaniem wiary oraz modlitwą do Matki Bożej.

Penitencjaria podaje dalej, że członkowie instytutów życia konsekrowanego, którzy z powodu choroby lub innej ważnej przyczyny

nie są w stanie odwiedzić owych miejsc, mogą uzyskać odpust zupełny, jeśli po spełnienia warunków zwyczajnych odpustu, dokonają „duchowego nawiedzenia albo ofiarują przez Maryję cierpienia własnego życia Bogu Miłosiernemu, dołączyszysy wspaniałe modlitwy”.

Dekret kończy się zachętą, by spowiednicy, a szczególnie kapłani instytutów życia konsekrowanego, chętnie sprawowali sakrament pokuty oraz często udzielali Komunii Świętej chorym. oprac. [mm](#)
Oto treść dekretu w tłumaczeniu na język polski:

PENITENCJARIA APOSTOLSKA DEKRET

o ustanowieniu warunków potrzebnych dla uzyskania daru Odpustów w ciągu Roku Życia Konsekrowanego.

Ponieważ J. Eminencja Kardynał Prefekt Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego poprosił niedawno Penitencjarię Apostolską, aby zgodnie ze zwyczajem określone zostały warunki dla uzyskania daru Odpustów, którego Ojciec Święty Franciszek z okazji nadchodzącego Roku życia konsekrowanego zamierzył udzielić dla odnowy Instytutów zakonnych w duchu zawsze najwyższej wierności charyzmatowi założyciela, a wiernym na całym świecie dać błogosławioną okazję dla umocnienia Wiary, Nadziei i Miłości w jedności z Kościołem Rzymskim, ze specjalnego polecenia Biskupa Rzymskiego Penitencjaria Apostolska chętnie udziela *odpustu zupełnego* pod zwykłymi warunkami (sakramentalna spowiedź, Komunia św. i modlitwa w intencjach Ojca Świętego) wszystkim i poszczególnym członkom Instytutów Życia Konsekrowanego oraz innym pobożnym wiernym prawdziwie skruszonym i kierującym się miłością, który można uzyskać od pierwszej niedzieli Adwentu tego roku aż do dnia 02 lutego 2016, w którym rok życia konsekrowanego zostanie uroczysto zamknięty, a który mogą także ofiarować, na sposób wstawienniczy, za dusze wiernych zatrzymane w czyśćcu:

- a) w Rzymie – ilekroć pobożnie uczestniczyć będą w międzynarodowych spotkaniach i uroczystościach określonych w odpowiednim kalendarzu Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego oraz przynajmniej przez odpowiedni okres czasu oddadzą się pobożnym rozważaniom, które powinny być zakończone Modlitwą Pańską, Wyznaniem wiary w jakiegokolwiek prawnej formule oraz pobożnymi wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny;
- b) każdorazowo we wszystkich Kościołach partykularnych, w dniach diecezjalnych poświęconych życiu konsekrowanemu oraz w uroczystościach diecezjalnych organi-

zowanych z racji Roku życia konsekrowanego, a także gdy pobożnie nawiedzą katedrę lub inne święte miejsce wyznaczone za zgodą ordynariusza miejsca, lub jakiś kościół klasztorny albo kaplicę klasztoru klauzurowego i tam publicznie odmówią Liturgię godzin lub przynajmniej przez odpowiedni okres czasu oddadzą się pobożnym rozważaniom, które powinny być zakończone Modlitwą Pańską, Wyznaniem wiary w jakiegokolwiek prawnej formule oraz pobożnymi wezwaniami do Najświętszej Maryi Panny.

Członkowie instytutów życia konsekrowanego, którzy z powodu choroby lub innych poważnych przyczyn nie są w stanie odwiedzić owych kaplic, mogą uzyskać *odpust zupełny*, jeśli po wyzbyciu się jakiegokolwiek przywiązania do grzechu oraz z intencją spełnienia trzech warunków zwyczajnych, kiedy będzie to tylko możliwe, przez pragnienie serca dokonają duchowego nawiedzenia albo ofiarują przez Maryję cierpienia własnego życia Miłosiernemu Bogu, dołączycywszy modlitwy jak powyżej.

Zatem aby, ze względu na miłość pasterską, ułatwić przez władzę kluczy Kościoła dostęp do osiągnięcia Bożego przebaczenia, Penitencjaria Apostolska usilnie prosi, aby kanonicy penitencjarni, kapitulni, kapłani Instytutów życia konsekrowanego a także inni, którzy posiadają odpowiednią władzę do udzielania sakramentu pokuty, ochoczo i wielkodusznie oddawali się sprawowaniu sakramentu pokuty oraz często udzielali Komunii Świętej chorym.

Niniejszy dekret obowiązuje przez cały okres Roku Życia Konsekrowanego.

Bez względu na wszelkie przeciwne postanowienia.

Dano w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, dnia 23 listopada, w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, roku 2014 od Wcielenia Pańskiego.

Maurus Kard. Piacenza
Penitencjariusz Większy
Ks. Krzysztof Nykiel

Regens

Tłumaczenie O. Krzysztof Kościelniak OFMConv

Wiadomości Krajowe

INAUGURACJA ROKU ŻYCIA KONSEKROWANEGO W DIECEZJACH

ELBLĄG – BP JAN STYRNA

6 grudnia o godz. 11 uroczystą Mszą św. koncelebrowaną pod przewodnictwem ks. bpa Jana Styryna zainaugurowano obchody Roku Życia Konsekrowanego w diecezji elbląskiej. Członkowie zgromadzeń zakonnych i instytutów życia konsekrowanego zgromadzili się w sobotnie przedpołudnie w elbląskim Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy, będącym pod opieką redemptorystów, by uczestniczyć w nabożeństwie różańcowym i Eucharystii. Modlono się o wierność charyzmatom założycieli oraz w intencjach rodzin, bowiem to w nich mają szanse wzrastać i dojrzewać nowe powołania do życia radami ewangelicznymi.

Biskup senior Jan Styрна, nawiązując w homilii do hasła Roku Duszpasterskiego Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię, przypomniał, że osoby konsekrowane wezwane są do tego, by naśladować Jezusa Chrystusa, pomagając braciom w pielgrzymowaniu do Domu Ojca. Trzeba ratować dusze ludzkie we współpracy ze Zbawicielem, unikając osobistego rozgłosu. Motywem działania osób konsekrowanych ma być miłość do Chrystusa, prowadząca przez zjednoczenie z Nim do obdarowywania tym dobrem całego świata. Powołania mają nauczyć się wsłuchiwać w głosy zwąń współczesności, obfitującej w róż-

go rodzaju biedy. Kaznodzieja zaznaczył również, iż nie należy poprzestawać na „przyzwoitej” normie, lecz podnosić poprzeczkę własnej drogi do świętości. Należy uosabiać Chrystusa nie tyle przez dzieła zewnętrzne, co osobiste świadectwo.

Na zakończenie Mszy św. proboszcz parafii Matki Bożej Królowej Polski o. Piotr Wiśniewski CSsR zawierzył osoby konsekrowane diecezji elbląskiej wstawiennictwu Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Przedłużeniem liturgicznego świętowania było siostrzano-braterskie spotkanie w domu zakonnym redemptorystów.

ŁÓDŹ – ABP M. JĘDRASZEWSKI

To szczególny rok łaski i odkrywania na nowo swojego powołania- mówił podczas łódzkiej inauguracji Roku Życia Konsekro-

wanego, która miała w sobotę 6 grudnia, w Bazylice Archikatedralnej, ksiądz arcybiskup Marek Jędraszewski, metropolita łódzki.

Na uroczystość w Łódzkiej Archikatedrze licznie przybyły osoby życia konsekrowanego, instytuty, stowarzyszenia życia apostołskiego oraz kapłani i wierni świeccy.

Ten rok jest po to, by móc na nowo odkryć swoje powołanie i docenić je – mówią osoby konsekrowane takie jak siostra Anna Potręć ze Zgromadzenia Sióstr Służebniczek. „Rok życia konsekrowanego jest ważny nie tylko dla Kościoła, ale jest szczególnie ważny dla nas dla osób poświęconych Panu Bogu. W życiu konsekrowanym tak naprawdę chodzi o miłość do Pana Boga. I nasze życie powinno być wyrazem tej miłości i wdzięczności za dar życia i za wszystkie łaski, które otrzymujemy, a szczególnie za te łaskę powołania- mówi siostra Anna. I dodaje- „Ten rok jest też po to, by jeszcze raz pochylić się nad tym Bożym darem i żeby jeszcze raz na nowo ukochać go i Panu Bogu jeszcze raz podziękować, że jest taki piękny, że w życiu zakonnym kryje się tak naprawdę mistyka. W tym zwykłym szarym życiu jest ukryta mistyka i piękno. I że Pan Bóg te cząstkę piękna zaszczerpił też w nasze serca, i że możemy być właśnie takie piękne odbijając Jego dobroć i Jego miłość w naszym życiu.

Jestem bardzo szczęśliwa, że we mnie jest ta łaska i będę ją pielęgnowała."

Siostra Jana- Karmelitanka również jest bardzo szczęśliwa że po Roku Wiary Ojciec Święty zwrócił uwagę właśnie na osoby życia konsekrowanego. „To wielka łaska, że Papież Franciszek ogłosił taki rok. Będzie szczególnym czasem odnowy i powrócenia do źródeł dla każdego i każdej z nas. I uświadomi wszystkim ludziom, że są takie osoby, które starają się iść za Panem Jezusem i naśladować Go, dzięki łasce Bożej. Cieszymy się i liczymy na obfite owoce tego Roku Życia Konsekrowanego nie tylko dla nas, ale dla całego Kościoła"-mówi siostra Jana.

W wstępie do Mszy Świętej otwierającej w łódzkim Kościele Rok Życia Konsekrowanego ksiądz Kazimierz Kubacki przypomniał trzy cele jakie określił Papież Franciszek ustanawiając ten rok pod hasłem „Ewangelia, prorocstwo, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj”. „Papież określił trzy cele na ten rok, które stawia przed nami licząc, że zrealizujemy je jak najlepiej. Po pierwsze jest to spojrzenie w przeszłość żeby dziękować, przeżywać teraźniejszość z pasją i po trzecie przyjąć przyszłość z nadzieją.” Ks. Kubacki życzył wszystkim zgromadzonym osobom życia konsekrowanego entuzjazmu, pasji i radości w przeżywaniu każdego dnia. Żeby nasze życie nie było życiem banalnym i przeciętnym."

Podczas homilii ks. arcybiskup Marek Jędraszewski, metropolita łódzki zwrócił uwagę, że ustanowienie tego roku przez Papieża Franciszka wynika z jego zatroskania o to, by osoby życia konsekrowanego szły właściwą, Bożą drogą. „Pan idzie z Tobą, za Tobą i przed Tobą i On wskazuje drogę, byś kroczył razem ze swoim Mistrzem i Nauczycielem"- mówił ksiądz arcybiskup. Metropolita Łódzki podkreślił, że ten rok niesie ze sobą zadanie: mieć wzrok utkwiony w Mistrza pełnego Miłości i Miłosierdzia. Tylko ta szczególna Komunia z Jezusem może stać się fundamentem do budowania Komunii z Kościołem i z ludźmi. Ustanowienie tego roku jest ściśle powiązane z 50-leciem ogłoszenia dekretu Soboru Watykańskiego II Perfectae caritatis, poświęconego życiu konsekrowanemu w

Kościele. Tym samym Papież Franciszek wpisuje się w życie Kościoła ostatnich dziesięcioleci- mówił abp Marek Jędraszewski. „Prośmy Boga, aby Rok Życia Konsekrowanego przyniósł błogosławione owoce dla Kościoła i świata"- zakończył abp Marek Jędraszewski.

Za: www.archidiecezja.lodz.pl

RADOM – BP H. TOMASIK

Inauguracja Roku Życia Konsekrowanego w diecezji radomskiej, 6 grudnia 2014 r., stała się prawdziwym świętem całego Kościoła lokalnego. W I niedzielę Adwentu odczytany został we wszystkich świątyniach komunikat bpa radomskiego Henryka Tomasiaka, który zaprosił wspólnotę diecezjalną do włączenia się w radosne dziękczynienie za dar życia konsekrowanego. W duchu dziękczynienia Bogu, który przez Ducha Świętego ubogaca Kościół wielością darów i charyzmatów udzielanych poszczególnym osobom i wspólnotom, w Wyższym Seminarium Duchownym w Radomiu – alma Mater diecezji - zgromadzili się przedstawiciele życia konsekrowanego z 53 żeńskich wspólnot domowych i 16 wspólnot męskich. Otoczeni troską i miłością Pasterza Diecezji a także życzliwością i obecnością profesorów WSD, alumnów, księży diakonów i zaprzyjaźnionych kapłanów trwali wspólnie na modlitwie, wspominając z wdzięcznością przeszłość, radując się teraźniejszością i z nadzieją spoglądając w przyszłość. Wiele razy w czasie spotkania brzmiały słowa piosenki: „jesteśmy piękni Twoim pięknem Panie”.

Całość spotkania rozpoczęła się o godz. 10.00 w kaplicy seminarialnej. Ks. Piotr Turzyński – wicerektor seminarium i dyrektor Rady ds. Życia Konsekrowanego w diecezji radomskiej dokonał krótkiej prezentacji poszczególnych zgromadzeń i wspólnot z terenu diecezji. W czasie prezentacji przedstawiciele wymienianych wspólnot przynosili przed ołtarz zapaloną świecę, którą ustawiali przy specjalnie przygotowanej na tę uroczystość dekoracji przedstawiającej radomską katedrę – znak jedności całej diecezji. W symbolice światła i katedry – matki wszystkich kościołów – została zawiązana wspólnota i Duch Święty, Twórca komunii, napełnił serca zebranych swoją miłą obecnością.

W dalszej części spotkania m. Danuta Wróbel, była przełożona i obecna radna generalna Zgromadzenia Sióstr Służek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej, którego dom generalny znajduje się w Mariówce na terenie diecezji radomskiej, wygłosiła konferencję przybliżając założenia i cele rozpoczynającego się Roku Życia Konsekro-

wanego. Przywołując dokumenty Kościoła i wypowiedzi Papieży, zwłaszcza Ojca Świętego Franciszka, podkreśliła dwa kierunki rozpoczynającego się roku. Pierwszy z nich – *ad extra* – daje sposobność, by „«wykrzyzczeć» światu piękno naśladowania Chrystusa w życiu konsekrowanym”, drugi – *ad intra* – składający się z trzech etapów: spojrzenia z wdzięcznością na przeszłość, przeżywania z pasją teraźniejszości i przyjęcia z nadzieją przyszłości jest wiernym podążaniem na co dzień z bliska za Jezusem czystym, ubogim i posłusznym. W zakończeniu swojego wystąpienia m. Danuta nawiązała do logo Roku Życia Konsekrowanego, zachęcając do nieustannego kontemplowania Osoby Jezusa Chrystusa w Jego Słowie i na modlitwie, gdyż tylko na tej drodze, „odnawiani i rozpalani Bożym Duchem” staniemy się prorokami zdolnymi nieść nadzieję i „przeżywać nie tylko ten rok, ale całe nasze życie jako Boży *kairos*”.

Adoracja Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie była jakby natychmiastową odpowiedzią na usłyszane słowa zachęty do kontemplacji Pana. Prawie 45-minutowe trwanie na cichej modlitwie zakończone zostało odśpiewaniem Litanii do Wszystkich Świętych, wśród których przyzywani byli założyciele różnych rodzin zakonnych, a także ich członkowie, którzy radują się chwałą świętych i błogosławionych w niebie.

Centralnym punktem spotkania była Eucharystia, którą wraz ze wszystkim obecnymi kapłanami celebrował ks. Bp Henryk Tomasiak. W wygłoszonej homilii poruszył on wiele wątków podkreślających bogactwo przeżywanego czasu; Rok Życia Konsekrowanego, nowy rok duszpasterski, przygotowania do Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie. W różnorodności doświadczeń i inicjatyw w Kościele jeszcze bardziej jaśniej jego jedność, komunია, której Twórcą jest Duch Święty. On też dokonuje konsekracji osób dla Boga i dlatego Ksiądz Biskup wezwał zebranych do oddania Mu szczególnego hołdu. Powołani namaszczeni są Duchem Świętym do wypełnienia szczególnej misji w Kościele. Jest nią przede wszystkim przynoszenie owoców miłości. Owocowanie staje się możliwe tylko wtedy, gdy człowiek trwa zakorzeniony mocno w Chrystusie, który pragnie być

głębią naszego wzrastania. Ksiądz Biskup, patrząc na płonące przy ołtarzu świece symbolizujące poszczególne wspólnoty zakonne, z wyczuwalnym wzruszeniem w głosie powiedział: „W tej diecezji jest tyle światła, tyle domów, w których są oblubienice i oblubieńcy Ducha Świętego. Dziękujemy za każde powołanie, za każdą modlitwę, pracę, cierpienie. Dziękujemy za współpracę z parafiami”. Na koniec zaś dodał: „Dziękując za dar życia konsekrowanego, chcemy usłyszeć – idźcie, zobaczą i przyniesie coś z owoców, bo Duch Święty wciąż działa”.

Temat Świątowych Dni Młodzieży powrócił jeszcze dwa razy podczas sprawowanej liturgii. W procesji z darami wraz z chlebem, winem i wodą zaniezione były pieniądze złożone przez wspólnoty osób konsekrowanych na „Bilet dla Brata”. W ten sposób zakonnicy i zakonnice z diecezji radomskiej włączyli się w dzieło pomocy młodym pielgrzymom ze Wschodu, pragnącym przyjechać na Świątowe Dni Młodzieży do Polski w 2016 r. Zaś pod koniec Mszy św. każda wspólnota odebrała z rąk Księdza Biskupa symbole Świątowych Dni Młodzieży: krzyż i ikonę Maryi *Salus Populi Romani* z zachętą do modlitewnego i duchowego wspierania tego ważnego dla całego Ludu Bożego wydarzenia.

Radosna agapa w refektarzu seminaryjnym, na którą poszczególne wspólnoty przywiozły dary, ubogacona nawiedzaniem św. Mikołaja, była ostatnim akordem świętowania dnia inauguracji Roku Życia Konsekrowanego w diecezji radomskiej. Udziałem wszystkich stało się doświadczenie jedności w różnorodności. Głębokie przeżycie tego dnia było możliwe dzięki zaan-

gażowaniu i konkretnemu wkładowi wielu osób, wspólnot i grup. Bogactwo liturgii, w którą włączyło się wiele siostr i wielu braci, piękno wystroju kaplicy, sprawna organizacja spotkania, gościnne przyjęcie na początku, wszystko było owocem siostrzано-braterskiej wyobraźni miłości i materialnej hojności połączonej z fizycznym wysiłkiem. Za wszystkich i za wszystko niech będą dzięki Bogu Najwyższemu. **S. Ewa Stolarek SNMPN**

WROCLAW – BP A. SIEMIENIEWSKI

Rok Życia Konsekrowanego rozpoczął się w archidiecezji wrocławskiej uroczystą Mszą św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Siemieniiewskiego.

W czasie Eucharystii przedstawiciele zgromadzeń zakonnych przynieśli w procesji z darami znaki, które będą im towarzyszyć w najbliższych miesiącach: logo Roku Życia Konsekrowanego i Biblię Jubileuszową, a także konstytucje wszystkich zgromadzeń obecnych w naszej archidiecezji. O. Jacek Kiciński, wikariusz biskupi ds. życia konsekrowanego, zaprezentował je na wstępie, podając dane dotyczące wrocławskiej archidiecezji: działa tu 31 żeńskich wspól-

not zakonnych (w tym trzy zakony klauzuralne) obecnych w 71 domach, 4 dziewice konsekrowane i 1 wdowa (w sumie 832 osoby) oraz 18 męskich wspólnot w 43 domach zakonnych (w sumie 348 osób). Do tej liczby należy jeszcze dodać członków świeckich instytutów życia konsekrowanego (przeżywających swoją konsekrację w ukryciu).

– Oprócz tych, którym Pan Jezus mówi: „idźcie i głoscie..”, „chrzcijcie w moim imieniu...”, są także ci, którym mówi najpierw: „idź i rozdaj swoją majątność, a potem przyjdź i chodź za Mną”; o których mówi: „są i bezzenni dla Królestwa Bożego”, i ci, do których pisał Paweł Apostoł: „bądźcie posłusznymi waszym przełożonym...” – tłumaczył bp Andrzej, podkreślając, że życie konsekrowane należy do pełni Kościoła i jest darem dla całego Kościoła, a nie tylko dla ludzi, którzy otrzymali takie powołanie. Przypomniał, że zgodnie z wola papieża, hasło Roku Życia Konsekrowanego odsyła do trzech tajemnic, a są nimi: Ewangelia, prorocтво, nadzieja.

W adhortacji „*Evangelii gaudium*” papież napisał, że głosić Chrystusa to mówić, pisać, przekonywać, ale także naśladować Go... Oczy wszystkich wierzących w Kościele są często skierowane na osoby życia konsekrowanego... Ludzie chcą w was widzieć piękno, zdolność łaski do napełniania życia blaskiem, do napełniania życia głęboką radością – mówił bp. A. Siemieniiewski, przytaczając kolejne papieskie zachęty – do bycia „radosnymi zwiastunami wzniosłych propozycji”, „kustoszymi dobra i piękna”, „namacalnym znakiem obecności królestwa Bożego”. 2016 r. *Agata Combik*
Za: *Gość Niedzielnny*.

PROROCY DLA WSPÓŁCZESNEGO ŚWIATA Inauguracja Roku Życia Konsekrowanego u Saletynów

Uroczystymi niesporami z I Niedzieli Adwentu 29 listopada w bazylice Matki Bożej Saletyńskiej w Dębowcu rozpoczęły się obchody Roku Życia Konsekrowanego. Podczas liturgii katechezę o życiu konsekrowanym wygłosił dyrektor Centrum Pojednania ks. Zbigniew Pałys MS. Odnosząc się do opublikowanego 21 listopada 2014 r. listu apostolskiego papieża Franciszka do osób konsekrowanych, zwrócił w niej uwagę na trzy cele obchodzenia Roku Życia Konsekrowanego. Są nimi: wspomnianie przeszłości z wdzięcznością, przeżywanie teraźniejszości z pasją oraz spoglądanie z nadzieją w przyszłość. Przypomniał też, że papież Franciszek prosi osoby konsekrowane, by były prorockim znakiem dla współczesnego świata.

Wieczór wypełniła adoracja Najświętszego Sakramentu, przygotowana przez saletyńskich kleryków, zakończona apelem maryjnym w kaplicy Matki Bożej Saletyńskiej.

Niedzielę rozpoczęła wspólna jutrznia w kaplicy Centrum Pojednania, w czasie której homilię wygłosił wikariusz prowincjalny ks. Bohdan Dutko MS. Podkreślił w niej, że osoby konsekrowane mają budzić współczesny świat, często uspijony przez grzech. Uroczysta Eucharystia odprawiana o godz. 9.30 w bazylice pod przewodnictwem ks. prowincjała Andrzeja Zagórskiego MS była głównym punktem ceremonii rozpoczęcia Roku Życia Konsekrowanego.

Przełożony prowincji wyjaśniał w homilii, na czym ma polegać adwentowe czuwanie. Przypomniał też uczestnikom liturgii, z jakiej okazji w bazylice zgromadziło się tak wiele osób konsekrowanych. – Zaprosiliśmy was dzisiaj do takiego świętowania, w którym my sami chcemy rozpocząć nasze czuwanie, po to aby jeszcze lepiej poznać, jaka jest wielkość miłości Boga względem nas. Zapraszamy was również do modlitwy w naszych intencjach. Dzisiaj człowiek, który zostawia wszystko i idzie do klasztoru, zwłaszcza dziewczyna, jest wielkim świadkiem miłości do Jezusa Chrystusa. Zapraszamy was, byście otoczyli takie niezwykle kroki ludzi młodych swoją troską i modlitwą – mówił prowincjał saletynów. W ceremonii rozpoczęcia wzięli udział delegaci z placówek saletyńskich w Polsce, seminarzyści, nowicjusze i postulanci. Było też obecnych ponad

dwudziestu chłopaków, którzy uczestniczyli w Dniach Otwartych w seminarium saletyńskim. Życie konsekrowane to sposób życia chrześcijańskiego, oparty na zachowywaniu trzech rad ewangelicznych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Istnieją różne formy życia konsekrowanego: zakony i zgromadzenia zakonne, stowarzyszenia

życia apostołskiego, instytuty świeckie, a także dziewice i wdowy konsekrowane oraz pustelnicy. Osoby konsekrowane w większości przypadków poprzez śluby lub inne zobowiązania publicznie deklarują wypełnianie rad ewangelicznych. *ks. Grzegorz Zembroń MS*

UROCZYSTE ROZPOCZĘCIE PROCESU BEATYFIKACYJNEGO PIOTRA SKARGI SJ

W kaplicy Domu Arcybiskupów Krakowskich uroczyste rozpoczęcie się dziś proces beatyfikacyjny ks. Piotra Skargi SJ. „W imię Boże rozpoczynamy proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny wielkiego kapłana i zakonnika, jezuitę” – mówił kard. Stanisław Dziwisz w czasie pierwszej sesji procesu beatyfikacyjnego wybitnego zakonnika.

Metropolita krakowski dodał, że ks. Skarga jest „żywą ilustracją istoty i sensu życia konsekrowanego, będącego darem dla całego Kościoła i społeczeństwa”. Proces beatyfikacyjny ks. Piotra Skargi rozpoczyna się czterysta dwa lata po śmierci jezuitę. „Ks. Piotr Skarga zajmuje poczesne miejsce w naszej historii, ale nie do tego ogranicza się jego rola. Jego życie i dzieło zapraszają nas do refleksji nad naszą teraźniejszością i przyszłością” – stwierdził kard. Dziwisz.

Hierarcha zaznaczył, że w postawie Sługi Bożego uderza głęboka duchowość, uformowana w szkole Ćwiczeń duchownych św. Ignacego Loyoli. „Żył słowem Bożym i ubogacał innych słowem Bożym jako płomienny kaznodzieja, niewątpliwie jeden z największych w dziejach przepowiadania Ewangelii na ziemiach polskich”. Kard. Dziwisz podkreślił także patriotyzm Sługi Bożego: „Kochał Polskę. Kochał Naród polski, dlatego bolał nad jego przywarami, nad postawą rządzących, przewidując nieszczęścia, które miały spaść na kraj.

Szkoda, że nie słuchano do końca naszego proroka”.

Wielką zasługą Skargi jest także pomoc potrzebującym poprzez działalność Arcybactwa Miłosierdzia, które funkcjonuje do dziś. „Mamy nadzieję, że wyniesienie do chwały ołtarzy Sługi Bożego ks. Piotra Skargi umocni naszą wiarę, pogłębi naszą nadzieję i rozpali jeszcze bardziej naszą miłość Boga, Kościoła i Ojczyzny” – przekonywał kard. Dziwisz.

Kard. Stanisław Dziwisz w marcu 2014 roku sprawę ewentualnego procesu beatyfikacyjnego ks. Piotra Skargi przedstawił Konferencji Episkopat Polski, która wyraziła pozytywną opinię. Podobnie w październiku zareagowała Kongregacja ds. Kanonizacyjnych. Także w październiku metropolita krakowski wydał edykt, którym „zwracam się do wszystkich, którzy posiadają jakiegokolwiek dokumenty, pisma lub wiadomości dotyczące ks. Piotra Skargi, zarówno pozytywne jak i negatywne, alby zechcieli je przekazać do Kurii Metropolitalnej w Krakowie do dnia 31 grudnia 2014 roku”.

Od dziś komisje historyczna i teologiczna będą badały zebrane materiały na temat Sługi Bożego a także przyjrzą się przejawom jego kultu.

Piotr Skarga SJ, wybitny kaznodzieja w dziejach dawnej Rzeczypospolitej urodził się w 1536 r. w Grójcu k. Warszawy. Świecenia kapłańskie przyjął w 1564 roku. Pięć lat później rozpoczął jezuicki nowicjat w Rzymie oraz studia w Kolegium Rzymskim. Po dwóch latach wrócił do Polski. Pracował w Pułtusku, we Lwowie, Jarosławiu, Warszawie, Płocku i Wilnie, gdzie w 1579 r. został pierwszym rektorem Akademii Wileńskiej. Pracę w Krakowie rozpoczął w 1584 r., gdzie założył Arcybactwo Miłosierdzia Bogarodzicy, Bank Pobożny, który udzielał bezprocentowych pożyczek i Skrzynkę św. Mikołaja gromadzącą posagi dla ubogich panien. Pisał skargi ubogim analfabetom; stąd uzyskał swój przydomek – Skarga.

Piotr Skarga zasłynął jako gorliwy kaznodzieja, obrońca wiary, patriota, filantrop. Umiłowanie Kościoła i ojczyzny oraz troska o dobro wspólne były tematem przewodnim jego działalności. Był autorem licznych dzieł religijnych, wśród których najwybitniejsze i najbardziej poczytne na przestrzeni wieków są czytane do dziś „Żywoty świętych” (1579 r.). Kaznodzieja zmarł w 1612 roku w Krakowie. Został pochowany w kościele św. Piotra i Pawła.

Sejm Rzeczypospolitej w związku z 400. rocznicą śmierci wybitnego kaznodziei ogłosił rok 2012 Rokiem ks. Piotra Skargi.

Za: www.deon.pl

PEREGRYNACJA OBRAZU MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ W GNIEŹNIE

Prymas Polski wraz z franciszkanami oraz przedstawicielami męskich wspólnot zakonnych z Gniezna i archidiecezji gnieźnieńskiej witał 28 listopada 2014 roku we franciszkańskim klasztorze kopię cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, która od października ubiegłego roku peregrynuje po męskich wspólnotach zakonnych.

Peregrynacja nawiązuje do nawiedzenia z 1963 roku, które miało przygotować wspólnoty zakonne do owocnego przeżycia Milenium Chrztu Polski. To obecne – jak przypominał Prymas – ma stanowić przygotowanie do obchodów 1050. rocznicy Chrztu Polski, a zainaugurowany gnieźnieński fragment zbiega się dodatkowo z początkiem nowego roku kościelnego i Roku Życia Konsekrowanego.

„Matka Pana przychodzi dziś do Was, drodzy Bracia, na to gnieźnieńskie franciszkańskie wzgórze, tak jak kiedyś przyszła wraz z uczniami Jezusa na wesele do Kany Galilejskiej” – mówił w homilii abp Polak podkreślając, że jak uczniowie była Ona wówczas świadkiem pierwszego znaku uczynionego przez Jezusa. Jednak w przeciwieństwie do nich, tego znaku nie potrzebowała. Ona – podkreślił kaznodzieja – już wierzyła, skoro zachęcała uczniów: zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”.

„Gdybyśmy i my, z całym naszym życiem i powołaniem, postawili się w sytuacji tych, do których mówi Jezus, moglibyśmy niewątpliwie zauważyć, jak ważną rzeczą jest zarówno uważne słuchanie tego, co do nas mówi, jak i posłuszne kierowanie się w naszym życiu Jego słowem, Jego wskazaniem, Jego nauką” – tłumaczył abp Polak wskazując, że o takim właśnie posłuszeństwie, które ukazują

piękno uległości synowskiej mówi adhortacja apostolska św. Jana Pawła II o życiu konsekrowanym i jego misji w Kościele i w świecie.

„Potrzeba – kontynuował Prymas – abyśmy słuchali Chrystusa, zaufali Mu i uczynili Go centrum naszego życia. Potrzeba, o czym osobom konsekrowanym przypomina wspomniana *Vita consecrata* – poddania Chrystusowi całej swej egzystencji, które upodabnia do Niego. Albowiem osoba konsekrowana nie tylko czyni Chrystusa sensem swojego życia, ale w miarę możliwości i na miarę swych możliwości odtwarza w sobie tę formę życia, jaką obrał Syn Boży przyszedłszy na świat. Odtwarzać zaś w sobie Jego życie to znaczy mieć oczy i serce wrażliwe na innych, być dla nich, jak Jezus był dla drugich, także dla tych, a może zwłaszcza dla tych, którzy – jak ci w Kanie Galilejskiej – znaleźli się w naprawdę trudnej życiowej sytuacji” – podkreślił arcybiskup gnieźnieński. Na koniec, życząc obec-

nym, w szczególności osobom konsekrowanym, takiej właśnie otwartości na Boga, a przez to na drugiego człowieka powtórzył to, co mówił już wielokrotnie, że „wartość życia konsekrowanego nie mierzy się zdolnością do takiej czy innej posługi, do takiego czy innego kościelnego działania i zaangażowania, ale wynika ona z obecności, ze świadectwa obecności dusz w Chrystusie zakonanych, którzy przypominają innym, że Bóg jest naszym Bogiem na wieki”.

Przed błogosławieństwem Prymas Polski przypomniał słowa skreślone na odwrocie obrazu przez kard. Wyszyńskiego, którymi Maryja obecna w swoim jasnogórskim wizerunku zachęca: „przyjmijcie Mnie w Waszym Betlejem zakonnym jako Dziewicę Wspomożycielkę i Świętą Bożą Rodzicielkę, przyjmijcie jako Matkę, będę Waszym Pokojem i Miłością, będę Waszym Bogactwem i Mądrością, Waszym Rozrostem i Wytrwaniem”. Wieczorem o godz. 20.00 obraz Pani Jasnogórskiej został przeniesiony z Kościoła do kaplicy klasztornej.

Przez cały następnny dzień na modlitwie i adoracji przed obrazem gromadziła się wspólnota lub pojedynczy jej członkowie, aby pogłębiać i umacniać swoje powołanie zakonne. W czuwaniu i dniu skupienia w sobotę 29 listopada brali udział księża Michalici i bracia z Zgromadzenia Serca Jezusowego, którzy posługują w Gnieźnie. Czuwanie było także okazją, by na nowo odkrywać wezwanie kard. Stefana Wyszyńskiego, skierowane przed 50 laty do zakonników: „Jedyna droga dla Was i dla Ojczyzny Waszej: oddać się w Dłonie Maryi”. W niedzielę popołudniu obraz Matki Bożej Częstochowskiej został przeniesiony do Bazyliki Prymasowskiej na Eucharystię rozpoczynającą Rok Życia Konsekrowanego w archidiecezji gnieźnieńskiej. *O. Jacek Korsak OFMConv*

SZTAFETA MODLITWY KLASZTORÓW KLAUZUROWYCH

W dniu 30 listopada 2014 roku Klasztory Kontemplacyjne w Polsce rozpoczęły Sztafetę modlitwy, którą ogarnąć pragną Kościół i świat. Inicjatywa wpisuje się w obchody Roku Życia Konsekrowanego i trwać będzie nieustannie aż do jego zakończenia. Wprawdzie siostry klauzuryowe zawsze wspierają modlitwą tych, którzy jej potrzebują, jednak teraz modlitwie tej nadają specjalne znaczenie i organizują ją tak, by nie było w niej przerwy.

Każdy Klasztor podejmuje modlitwę po kolei, według sporządzonej listy, dzień po dniu, przez cały czas, aż do 2 lutego 2016 roku. Będzie to coś w rodzaju modlitewnego dyżuru, polegającego na trwaniu przed Bogiem w imieniu własnym oraz wszystkich ludzi – dziękowaniu za otrzymane łaski i polecaniu Mu wszystkich spraw – trudnych i radosnych, bolesnych i pięknych – tego, co niesie życie i co objąć można pełną miłości modlitwą.

Dyżur taki, trwający każdorazowo jedną dobę, wypadnie w ciągu roku pięciokrotnie. Z tego też względu intencje modlitewne podzielone zostały na 5 grup:

I seria: dziękczynna, radosna – oparta o radosne tajemnice Różańca świętego, będzie uwielbieniem Boga i dziękczynieniem za dar powołania chrześcijańskiego i kontemplacyjnego oraz za możliwość służenia w ten sposób Bogu i ludziom.

II seria: bolesna – oparta o tajemnice bolesne, połączona będzie z pokutą, postem i wynagrodzeniem za grzechy oraz niewierności osób konsekrowanych, duchowieństwa i wszystkich ludzi; za zło dziejące się w świecie i wszelką nieprawość.

III seria: błagalna – bazująca na tajemnicach chwalebnych, będzie modlitwą w intencji powołań, zwłaszcza do życia konsekrowanego i kapłańskiego, ale także do życia w rodzinie i na wszelkich wyznaczonych przez Boga drogach. Będą też poleca-

ne Bogu w modlitwie wszystkie powierzone mniszkom i siostram klauzuryowym intencje.

IV seria: nawiązująca do tajemnic światła ukazujących życie Chrystusa na ziemi, będzie skierowaną do Boga prośbą o świętość życia – zarówno osób konsekrowanych i duchownych, jak też wszystkich dzieci Bożych na całym świecie, w Kościele Chrystusowym i poza nim.

V seria: dziękczynna – będzie modlitwą za Kościół, a zwłaszcza o owoce Roku Życia Konsekrowanego.

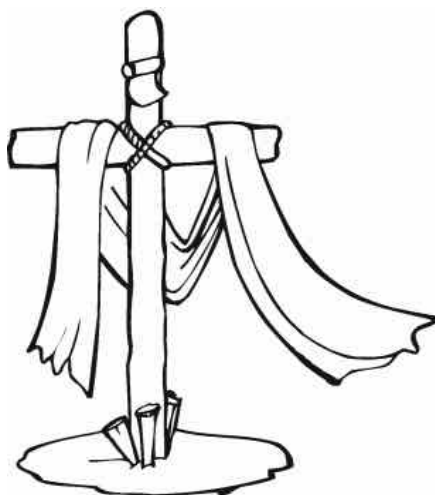
Sztafeta polskich mniszek jest inicjatywą równoległą do Światowego łańcucha modlitw w klasztorach, rozpoczynającego się 8 grudnia 2014 z inicjatywy Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Siostry w Polsce pragną wziąć udział również w tym „łańcuchu”. Będą też, jak zawsze służyły Kościołowi swoją zwyczajną modlitwą i codzienną ofiarą ukrytego w klauzurze życia. Wierzą głęboko, iż w Roku Życia Konsekrowanego Pan Bóg uczyni tę modlitwę szczególnie owocną.

Za: www.klauzura.katolik.pl

TRAGICZNA ŚMIERĆ 2 SIÓSTR misjonarek pracujących na Łotwie

Dwie siostry ze zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej zginęły tragicznie w wypadku samochodowym. Do tragicznego zdarzenia doszło 4 grudnia na drodze S8 w miejscowości Andrzejewo, niedaleko granicy polsko-litewskiej.

Zakonnice z prowincji katowickiej zgromadzenia – śp. s. Faustyna i śp. s. Zofia – podróżujące autem osobowym zginęły na miejscu w wyniku zderzenia czołowego z tirem.

Z ustaleń policji wynika, że samochód, którym podróżowały siostry w stronę Suwałk, zjechał z nieznanych przyczyn na lewy pas ruchu i czołowo zderzył się z nadjeżdżającą ciężarówką. Policja wyjaśnia przyczyny i okoliczności tego zdarzenia.

Ofiary wypadku, w wieku 46 i 48 lat, były misjonarkami pracującymi w Rydze na Łotwie. Siostry przyjechały do Polski na zakończenie roku ku czci założyciela zgromadzenia oraz na obchody 160. rocznicy powstania zakonu. **KAI**

Polecamy S. Faustynę i S. Zofię miłośnikowi Bożemu, ufając że nagrodzi ich misyjny trud pełnia życia w niebie. Requiescant in Pace.

PIELGRZYMKA INDYWIDUALNYCH FORM życia konsekrowanego na Jasną Górę

6 grudnia na Jasnej Górze odbyła się IX Ogólnopolska Pielgrzymka indywidualnych form życia konsekrowanego. Pielgrzymce przewodniczył ks. bp. Kazimierz Gurda, który podczas uroczystej Eucharystii omówił Papieski list z okazji Roku Życia Konsekrowanego i zachęcił do przeczytania go.

W Pielgrzymce wzięło udział 120 osób, w tym: ks. Arkadiusz Okroj, przewodniczący Podkomisji KEP ds. IFŻK oraz ks. Tomasz Rusiecki (Wikariusz Biskupi ds. Życia Konsekrowanego w diecezji kieleckiej) prowadzący w dniach 5-6 grudnia rekolekcje dla stanu dziewic, w których wzięło udział 28 dziewic konsekrowanych i 12 kandydatek do tego stanu z 24 diecezji Polski.

W Pielgrzymce uczestniczyli również ks. Piotr Kordula (diec. szczecińsko-kamieńska) i o. Wiesław Łyko OMI, który przed rozpoczęciem pielgrzymki prowadził rekolekcje dla stanu wdów, w których wzięło

udział 57 wdów i 1 wdowiec konsekrowany oraz 14 kandydatek do tego stanu. Przyjechali oni z 17 diecezji Polski.

Do indywidualnych form życia konsekrowanego należy stan dziewic konsekrowanych, stan wdów oraz stan życia pustelniczego.

Indywidualne powołania, to powołania wyłącznie diecezjalne, i tylko poziom diecezji jest kompetentny dla tych form. Wszelkie centralizacje przy tej indywidualnej formie wydają się być niewłaściwe, chyba że mające charakter pomocy udzielanej biskupom diecezjalnym: forma wskazań, wyjaśnień, propozycji i sugestii bez ciężaru normy prawnej.

Dziewice świeckie, które otrzymały konsekrację należą do stanu dziewic (*ordo virginum*) i tworzą w Kościele odrębną formę życia konsekrowanego, uznawaną również przez prawo kanoniczne (KPK 604 § 1). Podobnie jak w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, mają one do wyboru różne formy życia: mogą żyć osobno, w rodzinie, mogą się zrzeszać (KPK 604 § 2) lub żyć w duchowej symbiozie z jakąś rodziną zakonną, aby w ten sposób zapewnić sobie większą pomoc duchową. Za: www.ifzk.episkopat.pl

UROCZYSTOŚCI 550-LECIA BERNARDYNÓW W PRZEWORSKU

W kościele pw. św. Barbary w Przeworsku rozpoczął się jubileusz 550-lecia pobytu oo. bernardynów w tym mieście. Zainaugurowała ją 4 grudnia Msza św. pod przewodnictwem abp. Mieczysława Mokrzyckiego. Życzymy sobie, by następne pokolenia nie musiały się nas wstydzić, ale z dumą spoglądały na świat, jaki im zostawimy – mówił przewodniczący Konferencji Episkopatu Rzymskokatolickiego Ukrainy.

Swoją homilię metropolita lwowski skupił wokół trzech słów: dziękuję, przepraszam i proszę. – Przez tyle wieków obecności tutaj, pozostawili po sobie rozmowy, twarze i zachowanie. To jest ich kazanie, które pozwoliło ludziom odnaleźć autentyczność wiary i szczerą ewangeliczną drogę,

której zasiewem i plonem jest pokój i dobro – mówił o ojcach bernardynach przy słowie „dziękuję”.

Przechodząc do słowa „przepraszam”, abp Mokrzycki przypomniał, że nauka św. Jana Apostoła i św. Franciszka przynaglają do

togo, aby stanąć w prawdzie i być zwyciężcą w oczach Boga. – Chcemy za św. Franciszkiem przyznać się do błędu, ale i nawrócenia – powiedział.

Jeśli o coś dzisiaj prosimy, to o to, byśmy swoim życiem nie rozbijali jedności, ale umacniali ją i w ten sposób odbudowywali oblicze Kościoła – mówił odnosząc się do słowa „proszę”. Podkreślił przy tym punkcie, że Kościołem nie są tylko biskupi, księża czy osoby konsekrowane, ale każdy ochrzczony człowiek.

Abp Mokrzycki zwrócił uwagę, że tak jak każde pokolenie, tak i obecne pozostawi po sobie zapis historii, które ocenią następne pokolenia. – Życzymy więc sobie, by

nie musiały się nas wstydzić, ale z dumą spoglądały na świat, jaki im zostawimy. Życzymy sobie, by przy kolejnym jubileuszu wspominali nas z wdzięcznością za

pozostawiony ślad wiary. Będzie tak, jeżeli nasze życie przeżyjemy, realizując prostą, ale skuteczną drogę pokoju i dobra – mówił metropolita lwowski. Kościół pw. św.

Barbary w Przeworsku został wybudowany w latach 1461-1465. Od początku jego opiekunami byli ojcowie bernardyni.

Za: www.deon

HOŁD Z KWIATÓW NA JASNEJ GÓRZE

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny, 8 grudnia na Jasnej Górze, przed figurą Maryi Niepokalanej na placu przed Szczytem, zostały złożone wiązanki białych kwiatów w tzw. Hołdzie z kwiatów.

Wcześniej, w Kaplicy Cudownego Obrazu zostały odprawione Nieszpory ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Modlitwie przewodniczył abp Wacław Depo, metropolita częstochowski.

W uroczystości wzięli udział ojcowie i bracia paulini, na czele z generałem Zakonu o. Arnoldem Chrapkowskim i przeorem Jasnej Góry o. Marianem Waligórą. Z Węgier, wraz z 25-osobową grupą wiernych, przybył także bp György Snell, biskup pomocniczy archidiecezji ostrzyhomsko-budapesztańskiej.

Po Nieszporach wyruszyła procesja na plac przed Szczytem. Podczas procesji grała Jasnogórska Orkiestra Dęta pod dyr. Marka Piątka, a idącym towarzyszył śpiew litanii loretańskiej. Pod figurą Maryi Niepokalanej odśpiewano pieśń: „Witaj święta i Niepokalana.

O. Marian Waligóra, przeor Jasnej Góry, poprosił ks. arcybiskupa metropolitę, aby poświęcił również plac przed Szczytem i teren przy Figurze Maryi Niepokalanej, gdzie w ostatnich miesiącach wykonany został remont. Ojciec przeor podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do odnowienia błoni jasnogórskich – zarówno fundatorom, jak i wykonawcom.

„Wraz z Ojcem Świętym Franciszkiem, i idąc śladami rzymskiego zwyczaju Hołdu z kwiatów, my składamy tu nasze kwiaty, nasze

serca, modląc się, by naprawdę Maryja była naszą przewodniczką, by nasze serca były nieskalane, wolne od grzechu. Proszę o poświęcenie odnowionego placu modlitwy, niech służy pielgrzymom, którzy tu zostawiają swoje intencje pielgrzymowania, i często łyż błagań, jak również łyż radosnych dziękczyniń za wysłuchanie ich modlitw” - powiedział o. Marian Waligóra, przeor Jasnej Góry.

Abp Wacław Depo odmówił modlitwę poświęcenia odnowionego placu przed Szczytem, po czym skierował słowo do zebranych: „Dzisiejszy wieczór podkreśla wspaniałość i bogactwo łaski Boga uprzedzającej, aby przez Ciebie weszło słońce sprawiedliwości, którym jest Syn Boży, nasz Zbawiciel - mówił ks. arcybiskup - Prosimy, zwyciężaj w sercach naszych, w życiu dzieci, młodych, osób życia konsekrowanego, wszystkich braci neoprezbiterów i prezbiterów, wszystkich Polaków i pielgrzymów tego miejsca i Twojego oblicza. Przychodzimy, aby wprost uprzedzić nasz trwający tutaj od pokoleń apel: 'jestem, pamiętam, czuвам', wypowiedzieć tę apelową przysięgę i zobowiązanie. Te słowa wypowiadamy z mocą, aby obudzić uspięne sumienia, wypowiadamy je również nad tymi, którym grozi utrata duchowego słuchu, a tym samym i dziedzictwa dzieci Bożych. Czuwaj nad nami wszystkimi, abyśmy nie zagubili dróg do twojego Syna, pośrednika Bożego miłosierdzia”.

Abp Wacław Depo, na podnośniku wozu strażackiego przygotowanego przez Państwową Straż Pożarną w Częstochowie został uniesiony na wysokość figury, gdzie złożył wiązankę z białych kwiatów. Figura Maryi została podświetlona reflektorem.

Na zakończenie uroczystości hołd z kwiatów Matce Bożej złożyli ojcowie paulini oraz mieszkańcy Częstochowy, którzy przybyli na plac przed jasnogórskim Szczytem. Całość uroczystości poprowadził o. Sebastian Matecki. O. Stanisław Tomoń

Za: www.jasnagora.com

Refleksja tygodnia

„UWAŻAJCIE I CZUWAJCIE!”

Homilia Prymasa Polski abp. Wojciecha Polaka wygłoszona podczas Mszy św. sprawowanej w I niedzielę Adwentu inaugurującą Rok Życia Konsekrowanego, 30 listopada 2014, bazylika prymasowska w Gnieźnie.

Uważajcie i czuwajcie!

*Drodzy Współbracia w Chrystusowym Kapłaństwie,
Kochane Osoby Życia Konsekrowanego,
Umiłowani w Panu, Siostry i Bracia!*

Adwentowe wołanie: uważajcie i czuwajcie! które aż trzykrotnie dziś rozbrzmiewa w odczytanim przed chwilą fragmencie z Ewangelii według św. Marka, dobrze nas wprowadza w sam klimat nowego roku kościelnego oraz tego czasu oczekiwania i nadziei, jakim jest właśnie Adwent. Papież Franciszek mówi nam, że wraz z Adwentem rozpoczynamy nową drogę Ludu Bożego z Jezusem Chrystusem, naszym Pasterzem, który prowadzi nas w dziejach, ku wypełnieniu Królestwa Bożego. W tym szczególnym dniu roku odkrywamy na nowo piękno tego, że wszyscy jesteśmy w drodze. Odkrywamy też, że w tej drodze, w tej wędrówce wiary nie jesteśmy nigdy sami. Idzie z nami Jezus Chrystus. On jest dla nas źródłem i dawcą łaski, i to już od chrztu świętego. Dlatego za św. Pawłem powtarzam, że dziękuje Bogu za was wszystkich, za łaskę daną wam w Chrystusie Jezusie. On jest dla nas Przewodnikiem na drogach naszego życia, wzywając nas wciąż do wiary w Ewangelię i do nawrócenia. A Kościół w Polsce, odczytując to właśnie Chrystusowe wezwanie, kreśli w tym roku przed nami swoistą duszpasterską mapę drogową, powtarzając Jego własne słowa: nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię. On też, Jezus Chrystus, wzywa nas na drogach czasu do pójścia za Nim. Powołuje nas do naśladowania Go, również na drodze rad ewangelicznych.

Wierny jest bowiem Bóg – mówi nam jeszcze raz św. Paweł – który powołał nas do wspólnoty z Synem swoim Jezusem Chrystusem, Panem naszym. Tak, wszyscy, Siostry i Bracia, jesteśmy do tej wspólnoty z Jezusem wezwani i powołani. Wszyscy jesteśmy zaproszeni, aby dzielić z Nim drogę. Ojciec Święty Franciszek ogłaszając, że wraz z rozpoczęciem tegorocznego Adwentu, rozpoczynamy w Kościele również Rok Życia Konsekrowanego, przypomina jednak, że mamy w tym właśnie roku razem dziękować Ojcu za te nasze Siostry i tych naszych Braci, których powołał do pójścia za Jezusem w pełnym posłuszeństwie Jego Ewangelii i w służbie Kościołowi oraz wlał w ich serca Ducha Świętego, dającego im radość i sprawiającego, że teraz oni świadczą całemu światu o Jego miłości i Jego miłosierdziu. Razem więc z osobami życia konsekrowanego z całej naszej archidiecezji, z siostrami i braćmi, z zakonnkami i zakonnikami, z członkami Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, zgromadzonymi w tej Prymasowskiej Bazylice, dziękujemy dziś za dar ich powołania zakonnego i modlimy się o dobre owoce tego czasu, który jest przed nami.

Powierzamy Was, Siostry i Bracia, Maryi Niepokalanej, Wniebowziętej Patronce tej świątyni, nawiedzającej w tym roku w kopii cudownego Obrazu Jasnogórskiego, wszystkie wspólnoty zakonne męskie w Polsce. Dlatego od Ojców Franciszkanów, do których ten właśnie Cudowny Wizerunek przybył w miniony piątek, przynieśliśmy Go dziś na naszą wspólną modlitwę do Katedry. Peregrynacja kopii Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej po męskich wspólnotach zakonnych, nawiązuje do tych nawiedzin sprzed przeszło pięćdziesięciu laty, zapoczątkowanych wówczas przez Prymasa Tysiąclecia. On sam też, podał wówczas na odwrocie tego

obrazu, jakże znamiennej intencję tych nawiedzin: modlitwę o powołania, albowiem Maryja, która dała światu Syna Bożego, chce dać Synów i Córki w licznych powołaniach, ku radości Waszej, ku chwale Bożej, ku rozrostowi Kościoła Chrystusowego.

Umiłowani w Panu Siostry i Bracia!

Jakże więc bogaty jest tegoroczny Adwent, który jest przed nami, czas naszego wspólnego pielgrzymowania. Jakże piękny jest ten szczególny dzień roku, który – jak podkreślał papież Franciszek – pozwala nam wszystkim doświadczać poczucia sensu historii. Jakże ważna jest ta wspólnota wiary, która w bogactwie naszych powołań, darów i charyzmatów, nas dziś tutaj gromadzi. Spójrzmy na ten czas przez to światło, jakie w swoim Liście Apostolskim do wszystkich osób konsekrowanych, daje nam Ojciec Święty Franciszek.

Powołując się w nim na słowa św. Jana Pawła II zawarte w adhortacji apostolskiej *Vita consecrata*, wskazuje nam, że można zobaczyć trzy podstawowe cele Roku Życia Konsekrowanego, a mianowicie: spojrzenie w przeszłość z wdzięcznością, przeżywanie teraźniejszości z pasją i przyjęcie przyszłości z nadzieją. Sądzę, że również słowo Boże dzisiejszej pierwszej niedzieli Adwentu, pozwala nam wszystkim, nie tylko więc osobom konsekrowanym, tak właśnie spoglądać również na ten czas, który jest przed nami. Ma on bowiem zawsze wciąż obecne jakby dwa swoje bieguny ciężkości. Papież Benedykt XVI mówił nam o podążaniu w tym czasie jakby w dwóch kierunkach: z jednej strony podnosimy nasz wzrok ku ostatecznemu celowi naszego pielgrzymowania w dziejach, którym jest spotkanie z Chrystusem powracającym w chwale, z drugiej niebawem wspominać będziemy ze wzruszeniem Jego narodziny w Betlejem. A to duchowe podążanie w dwóch kierunkach jednocześnie pozwala nam najpierw, Siostry i Bracia, spojrzeć w przeszłość. Ukazuje nam ją pierwsze czytanie, fragment lamentacji Izraela zawarty w księdze proroka Izajasza. Przejmująca modlitwa zanoszona do Boga, aby wyzwolił Izraelitów z babilońskiej niewoli, aby przerwał smutny czas wygnania. Miesza się w tej modlitwie świadomość własnych win i oddalenia od Boga z nadzieją, że przecież Tyś naszym ojcem. Myśmy gliną, a Ty naszym twórcą. My wszyscy dziełem rąk Twoich. Zawarta jest w tej modlitwie tęsknota za Bogiem. Zawarte pragnienie powtórnego spotkania. Dlatego z głębi uciemiężonego i przytłoczonego serca wyrывa się wołanie: obyś rozdarł niebiosa i zstąpił. W Adwencie i my je będziemy w modlitwie wielo-

krotnie powtarzać. I nam bowiem, w naszej sytuacji, osobistej i wspólnotowej, w doświadczeniach naszych słabości i grzechów, trzeba wołać: przyjdź Panie, albowiem Tyś, Panie, naszym ojcem. Odkupiciel nasz, to Twoje imię odwieczne.

Siostry i Bracia, Osoby Życia Konsekwowanego!

Wzywając i Was do spojrzenia w przeszłość z wdzięcznością, papież Franciszek zaprasza Was wszystkich w ciągu tego roku łaski do odkrycia waszych korzeni, z których wyrastacie, a więc początków i charyzmatów waszych rodzin zakonnych, aby podziękować Bogu, który dał Kościołowi, tak wiele darów, czyniąc go pięknym i wyposażonym do każdego dobrego dzieła. Przypomina jednocześnie w duchu proroka Izajasza z pierwszego czytania, o wyznaniu z pokorą, a równocześnie z wielką ufnością w Bogu, naszej kruchości i słabości, a nawet w tym opowiadaniu własnej historii – jak zachęca papież – uświadomienie sobie niekonsekwencji czy może nawet zapomnienia niektórych istotnych aspektów charyzmatu. A wszystko to po to, Moi Kochani, aby i z serc Waszych mogło wznieść się to tęskne wołania: Tyś, Panie, naszym ojcem, Odkupiciel nasz, to Twoje imię odwieczne i abyście mogli doświadczyć prawdziwego odrodzenia i na nowo zaczerpnąć mocy od Tego, Który jest, Który był i Który przychodzi. Jego mocy tak bardzo nam potrzeba. Nadzieja bowiem – tłumaczy papież Franciszek – nie jest oparta na liczbach czy dziełach, ale na Tym, w którym złożyliśmy nasze zaufanie i dla którego nie ma nic niemożliwego.

Moi Drodzy!

Spoglądanie z wdzięcznością i tęsknotą w przeszłość, aby było prawdziwie twórcze, musi prowadzić nas do przeżywania teraźniejszości z pasją. To kolejne wezwanie Roku Życia Konsekwowanego, ale to także pawłowe przypomnienie z dzisiejszego drugiego czytania. To świadomość, że w naszym życiu i powołaniu Bóg nas w Jezusie Chrystusie – jak pisze Apostoł Narodów – już wzbogacił we wszystko. Najpierw – jak wyjaśnia dalej – we wszelkie słowo i wszelkie poznanie. Dlatego papież Franciszek stawia Wam, Moi Kochani, a przez Was każdej i każdemu z nas, jakże konkretne pytania: czy Ewangelia jest dla nas rzeczywiście vademecum na każdy dzień i dla każdej decyzji, do których podjęcia jesteśmy wezwani? I wyjaśnia dalej, że nie wystarczy jej przeczytać, nie wystarczy jej

rozważać, ale żyć jej słowami. Jezus żąda od nas jej realizacji, życia jej słowami. Tak mamy z pasją przeżywać naszą teraźniejszość, nasze teraz, nasze tu i teraz na ziemi. Osoby konsekrowane, aby z żarliwą miłością iść do drugich, dzieląc ich radości i smutki, aby zrozumieć potrzeby współczesnych ludzi i na nie odpowiedzieć. I my wszyscy, aby ten jesusowy sposób życia prawdziwie przenikał nasze myślenie i działanie, abyśmy – jak podpowiada Apostoł Paweł – byli bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Umiłowani!

Dzisiejsza markowa Ewangelia kreśli przed nami również perspektywę przyszłości. Mówi przecież: uważajcie i czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Przyjąć przyszłość z nadzieją, to okazywać się w życiu ludźmi czuwania i modlitwy. Czuwanie nie ma nic wspólnego z beczynnością. Mamy bowiem – mówiąc słowami Ewangelii – podjąć wezwanie do starania się o wszystko i do czekania na powrót Pana. Może się nawet niektórym wydawać, że są to, tak na pierwszy rzut oka, wzajemnie wykluczające się obowiązki. A jednak – jak ktoś trafnie zauważył – wielkiego adwentu, jakim jest nasze życie, nie możemy przesiedzieć w poczuciu bezradności, beczynnie. Bóg bowiem każdemu wyznaczył zajęcie, powierzył staranie o wszystko, co stanowi Jego dom.

To wezwanie, które dziś w Ewangelii rozbrzmiewa, zachęca więc i Was, Drogie Siostry i Drodzy Bracia Konsekwowani, abyście – jak to powtórzył za papieżem Benedyktem papież Franciszek – nie przyłączali się dziś do proroków nieszczęścia, którzy głoszą kres lub bezsensowność życia konsekrowanego w Kościele naszych czasów, ale kontynuowali Waszą drogę z nadzieją i ufnością w Panu, a także z radością. Czego szczególnie oczekuję od tego roku łaski życia konsekrowanego – pytał jeszcze papież Franciszek i sam w pierwszym wskazaniu i w pierwszym punkcie odpowiadał: oczekuję, aby zawsze było prawdziwe, to co powiedziałem kiedyś: tam, gdzie są zakonnicy, tam też jest radość. Powtarzając te papieskie słowa, proszę Was i o to się z Wami modlę dziś, tutaj, u grobu św. Wojciecha i za przyczyną Jasnogórskiej Królowej Polski, jesteście wezwani, by doświadczyć i ukazywać, że Bóg może napełnić nasze serca i uczynić nas szczęśliwymi. Czuwajcie więc nad sobą i nad nami! Amen.

Za: www.prymaspolski.pl

Wiadomości zagraniczne

FRANCISZEK ODDAŁ HOŁD NIEPOKALANEJ NA PLACU HISZPAŃSKIM

Maryjo, naucz nas iść pod prąd, ogałacać się, uniażać, dawać, słuchać i wyciszać się, abyśmy przestali się koncentrować na sobie i zrobili miejsce pięknu Boga, który jest źródłem prawdziwej radości – tak modlił się Ojciec Święty dziś o zmroku przed kolumną Niepokalanej na Placu Hiszpańskim.

Co roku 8 grudnia papież oddaje tam hołd Maryi w imieniu Kościoła w Rzymie i na całym świecie. Franciszek złożył przed Niepokalaną kwiaty i odmówił specjalnie przygotowaną na tę okazję modlitwę. Podkreślił w niej, że zachowanie Maryi,

naszej Matki, od wszelkiego grzechu jest dla nas wielkim pocieszeniem.

„Świadomość tego, że nad Tobą zło nie ma żadnej władzy, napełnia nas nadzieją i

męstwem w codziennej walce, którą musimy toczyć przeciw zagrożeniom ze strony złego – modlił się Franciszek.

Jednak w tej walce nie jesteśmy sami, nie jesteśmy sierotami, bo Jezus, zanim umarł na krzyżu, dał nam Ciebie za Matkę. My zatem, choć grzesznicy, jesteśmy Twoimi dziećmi, dziećmi Niepokalanej, powołanymi to świętości, która w Tobie jaśnieje od samego początku dzięki łasce Bożej”. Franciszek zawierzył też Niepokalanej wszelkie potrzeby świata:

„Moc Bożej miłości, która uchroniła Cię od grzechu pierwotnego, niech za Twoim

wstawiennictwem uwolni ludzkość z wszelkiej niewoli zarówno duchowej, jak i materialnej, i niech doprowadzi do tryumfu Bożego zamysłu zbawienia w sercach i dziejach. Spraw, aby również w nas, Twoich dzieciach, łaska wzięła górę nad pychą, i

byśmy mogli stać się tak miłosierni, jak miłosierny jest nasz Ojciec w niebie". Po drodze na Plac Hiszpański Ojciec Święty odwiedził również Bazylikę Matki Bożej Większej. Znajdująca się tam ikona Maryi Salus Populi Romani – Ocalenie Ludu

Rzymskiego jest miejscem szczególnie drogim obecnemu Papieżowi. Udaje się tam na modlitwę przed ważnymi wydarzeniami swego pontyfikatu, takimi jak podróże apostołskie. Za: [Radio watykańskie](#)

MODLITEWNE CZUWANIE W SANTA MARIA MAGGIORE

Także w Rzymie rozpoczął się Rok Życia Konsekwowanego, który będzie trwał do święta Ofiarowania Pańskiego, 2 lutego 2016 r. W sobotę 29 listopada, w przeddzień inauguracji Roku życia konsekwowanego w rzymskiej bazylice Santa Maria Maggiore odbyło się czuwanie modlitewne, któremu przewodniczył sekretarz Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, mons. Jose Rodriguez Carballo. Pod koniec czuwania zostało przedstawione przesłanie wideo Ojca Świętego skierowane dla wszystkich konsekwowanych na całym świecie. Papież Franciszek, który odbywał w tym czasie apostolską podróż w Turcji, przypomniał zakonnikom i zakonnicom, że ich świadectwo życia ma być „jak lampa postawiona na świeczniku, który daje światło i ciepło całemu ludowi Bożemu”.

W niedzielę 30 listopada o godz. 10.00. kard. Joao Braz de Aviz, prefekt Kongregacji ds. zakonników, przewodniczył uroczystej Mszy św. w Bazylice św. Piotra. Na jej początku znów przemówił do zakonników swoim przesłaniem papież Franciszek.

Ogłoszenie Roku Życia Konsekwowanego ma miejsce z okazji 50. rocznicy promulgowania dekretu soborowego „Perfectae caritatis” o odnowie życia zakonnego. Za: www.franciszkanie.pl

W YAMASSOUKRO

Inauguracja Roku Życia Konsekwowanego

W pierwszą niedzielę adwentu 30 listopada 2014 r. w Katedrze św. Augustyna w Yamoussoukro Mszą św. o godz. 9.00 rozpoczęliśmy Rok Życia Konsekwowanego. W tym dniu do katedry przybyły liczne siostry, bracia zakonnicy i księża z zgromadzeń zakonnych, instytutów i stowarzyszeń życia apostolskiego z całej diecezji. Byli obecni między innymi dominikanie, kamilianie, franciszkanie, siostry karmelitanki, siostry Matki Bożej Miłości, oczywiście na Eucharystii nie zabrakło także księży pallotynów, którzy posługują w Bazylice Matki Bożej Pokoju w Yamassoukro. Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił proboszcz Katedry ks. Nestor Kouassi Konan. W homilii proboszcz przypominał, że dar życia konsekwowanego jest wielkim darem, który otrzymaliśmy od Boga. Mówił o wierności Chrystusowi i charyzmatom, którymi żyją

poszczególne wspólnoty. Ks. Konan podkreślił także ważność obecności i posługi zgromadzeń zakonnych i stowarzyszeń życia apostolskiego w diecezji Yamoussoukro, chociaż czasem może niewidocznej dla naszych oczu, jak modlitwa.

Na koniec zachęcił młodych, by nie bali się odpowiadać na głos powołania do życia konsekwowanego, które jest szczególną drogą do świętości. Podczas Mszy św. zostały przedstawione wszystkie zgromadzenia i stowarzyszenia życia apostolskiego posługujące w diecezji Yamoussoukro. Po

Mszy św. młodzi mieli możliwość spotkania się z siostrami, braćmi zakonnymi i księżmi by dowiedzieć się coś więcej o ich życiu i posłudze.

W wtorek 2 grudnia 2014 r. w Bazylice Matki Bożej Pokoju przeżyaliśmy dzień skupienia, w którym wzięły udział wszystkie siostry, bracia zakonnicy i księża diecezjalni z naszego dekanatu Secteur Yves Blot w Yamoussoukro. Dzień rozpoczęliśmy o godz. 8.30 odmawiając modlitwę różańcową, którą poprowadziły siostry Matki Bożej Miłości, następnie miała miejsce konferencja, którą wygłosił ks. Nestor Kouassi Konan. Po konferencji był czas medytacji i rachunku sumienia. Następnie odprawiliśmy nabożeństwo pokutne, po którym był czas Adoracji Najświętszego Sakramentu i sakrament pokuty i pojednania. Dzień skupienia zakończył się modlitwą brewiarzową. Ks. Dariusz Sala SAC Za: [InfoSAC](#)

TASZKENT TEŻ ZAINAUGUROWAŁ

Rok Życia Konsekwowanego

Franciszkanie w Uzbekistanie inaugurowali Rok Życia Konsekwowanego. W parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Taszkencie rozpoczął się on adwentową modlitwą wszystkich wiernych, która

będzie towarzyszyła każdemu z zakonników pracujących w Uzbekistanie oraz tym, którzy pochodzą z tego kraju.

W pierwszą niedzielę Adwentu franciszkańska wspólnota parafialna przeżywała również radość z przyjęcia grupy dorosłych i dzieci do katechumenatu. Podczas świąt Paschy w przyszłym roku przyjmą oni sakrament chrztu świętego.

W takim kontekście rozpoczęło się adwentowe czuwanie i czas pracy nad sobą na ziemi Uzbekistanu. Tegoroczne rekolekcje adwentowe poświęcone będą w całości tematowi życia zakonnego. W

Uzbekistanie pracują obecnie dwa zakony: franciszkanie oraz Siostry Matki Teresy z Kalkuty. *O. Stanisław Glista*

Za: www.misje.franciszkanie.pl

KOBIECE DEKRETY papieża Franciszka

Franciszek przybliżył drogę do beatyfikacji dwóm matkom rodziny i trzem zakonnicom. Przyjmując wczoraj na audiencji prywatnej prefekta Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato, Papież wyraził zgodę na ogłoszenie heroiczności cnót pięciorga sług Bożych.

Elisabetta Tasca pochodzi z Włoch. Była matką trzynastoorga dzieci (jedno zmarło zaraz po urodzeniu), w tym dwóch księży i dwóch sióstr zakonnych. W codziennym życiu starała się realizować zasadę, by każdą rodzinną i małżeńską trudność przeżyć na okazję do duchowego wzrostu. Zmarła w 1978 r. Drugą matką rodziny jest

Prassede Fernández García. Była Hiszpanką aktywnie zaangażowaną w Trzeci Zakon Dominikański. Zmarła w 1936 r. Kolejne dekrety dotyczą dwóch założycielek zgromadzeń zakonnych. Są to: pochodząca z Sycylii siostra Carmela od Jezusa i Hiszpanka siostra Maria Séiquer Gayá. Ostatni z dekretów uznających heroiczność cnót służi Bożej dotyczy czeskiej zakonnicy. Siostra Vojtěcha Hasmandová była przełożoną generalną Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Karola Boromeusza. Zmarła w 1988 roku.

Ponadto Papież Franciszek uznał cuda za wstawiennictwem trzech błogosławionych zakonnic, co otwiera im drogę do kanonizacji. Siostra Joanna Emilia De Villeneuve pochodziła z Francji. Całe swe życie spędziła w Castres, tam też założyła Zgromadzenie Sióstr od Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej, zwane „błękitnymi

siostrami z Castres”. Została ogłoszona błogosławioną w 2009 r. Drugi cud dokonał się za wstawiennictwem palestyńskiej siostry Marii Alfonsiny Danil Ghattas, współzałożycielki zgromadzenia sióstr dominikanek od Najświętszego Różańca, pierwszego palestyńskiego zgromadzenia żeńskiego. Jej beatyfikacja odbyła się w Nazarecie w roku 2009. Trzeci z cudów przypisywany jest wstawiennictwu błogosławionej siostry Marii od Jezusa Ukrzyżowanego (Maria Baouardy). Pochodziła ona z Galilei, była karmelitanką. Zmarła w Betlejem w 1878 r.

Wszystkie osiem dekretów do ogłoszenia których Papież Franciszek upoważnił Kongregację Spraw Kanonizacyjnych dotyczyło tym razem kobiet.

Za: [Radio watykańskie](http://Radio.watykańskie)

ROSYJSKA ENCYKLOPEDIA KATOLICKA NAGRODZONA W POLSCE

Католическая Энциклопедия, Rosyjska *Encyklopedia katolicka* (REK) wraz z powstałą na Katolickim Uniwersytecie polską *Encyklopedią Katolicką* otrzymała nagrodę Ekumenicznej Fundacji *Tolerancja* im. Świętego Brata Alberta Chmielowskiego. W Muzeum Niepodległości w Warszawie, odbyła się uroczysta sesja podczas której dokonano wręczenia tegorocznych nagród Fundacji.

Zgodnie z przyjętą tradycją przed wręczeniem nagrody została wygłoszona odpowiednia laudacja, która podniosła niektóre, prawdopodobnie najważniejsze wartości obu dzieł, uzasadniając wyróżnienie. Oto jej fragmenty, dotyczące rosyjskiego dzieła franciszkanów:

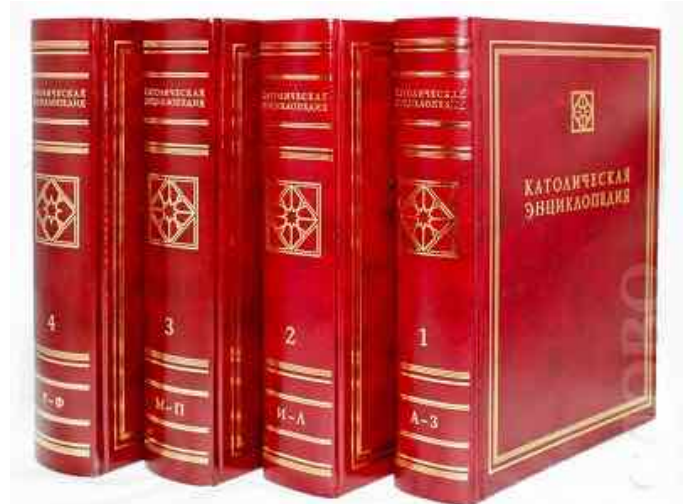
Rosyjska *Encyklopedia katolicka* jest absolutnym fenomenem w kulturze. 5 tomów po ok. 2 tys. kolumn. Rosja nigdy, nigdy wcześniej nie napisała i nie podarowała światu katolickiej encyklopedii. Nigdy od stworzenia świata.

Zdumiewająca inicjatywa o. Grzegorza Ciorocha, polskiego franciszkanina (+ 2004 – tragiczna śmierć na Białorusi), który stworzył koncepcję tej encyklopedii, zbudował zaplecze ekonomiczne (konferencje episkopatów Włoch i USA oraz *Kirche in Not* i *Renovabis*) oraz zorganizował redakcję. Projekt szaleńczy wobec pustyni naukowej tradycji zachodniego chrześcijaństwa w Rosji oraz bezwzględny przez 70 lat niszczenia religii oraz religijnej kultury.

Tomy rosyjskiej Encyklopedii zostały ofiarowane Janowi Pawłowi II oraz Benedyktowi XVI. Dwa pierwsze tomy podarował papieżowi

Benedyktowi XVI podczas swojej wizyty w Watykanie prezydent Władimir Putin.

„Encyklopedia jest niezaprzeczalnym wkładem w rozwój kultury wielowyznaniowego społeczeństwa rosyjskiego”. (*Arcybiskup Tadeusz Kondrusiewicz*).

„Ważne znaczenie tego wydania polega na tym, że przez niego Kościół katolicki w Rosji może we właściwy sposób wytłumaczyć wiele rzeczy z okresu religii i kultury chrześcijańskiej, pokazać swoją możliwość dla dialogu z rzeczywistością współczesną. Rosyjska *Encyklopedia katolicka* jest przychylnie odbierana nie tylko przez środowisko religijne, ale też naukowe” (*Arcybiskup Paolo Pezzi*).

O. prof. [Celestyn Napiórkowski OFMConv](http://www.ofmconv.org)

RODZINA ŚW. PAWŁA ZAKOŃCZYŁA ROK JUBILEUSZOWY

W dniu 27 listopada 2014 roku w bazylice Królowej Apostołów w Rzymie sprawowana była uroczysta Eucharystia na zakończenie jubileuszu stulecia fundacji Rodziny Świętego Pawła, a zwłaszcza Towarzystwa Świętego Pawła, które jest żywicielem całej Rodziny Świętego Pawła.

Wydarzeniu zamknięcia Roku Jubileuszowego przewodniczył Sekretarz Stanu Stoli-

cy Apostolskiej Kardynał Pietro Parolin. Wraz z nim byli obecni Kardynał Salvatore De Giorgi, czterech biskupów oraz opat Bazyliki Świętego Pawła za Murami.

Uroczysta Eucharystia zgromadziła licznych przedstawicieli Rodziny Świętego Pawła. Wśród nich byli obecni bracia z Polski, przełożony regionalny ks. Bogusław Zeman oraz dyrektor Edycji Św. Pawła ks. Tomasz Lubaś. Za: www.paulus.org.pl

Witryna tygodnia

NOWA BIOGRAFIA ZAŁOŻYCIELA SALWATORIANÓW

Nakładem Wydawnictwa Salwator ukazał się pierwszy tom pełnej biografii Ojca Franciszka Marii od Krzyża Jordana, założyciela salwatorianów (Towarzystwa Boskiego Zbawiciela) i salwotarianek (Kongregacji Sióstr Towarzystwa Boskiego Zbawiciela), zatytułowany „Ojciec Franciszek Maria od Krzyża Jordana. cz. I – Życie i dzieło (1848-1918)”, autorstwa ks. Michała Pieli SDS. Inspiracją do jej przygotowania była promulgacja dekretu potwierdzającego heroiczną cnotę Ojca Jordana. Powstała ona w oparciu o dostępne materiały źródłowe. Pierwszy tom ukazuje życie Sługi Bożego i historię tworzenia wszystkich gałęzi rodziny salwatoriańskiej, w tym świeckich współpracowników, w latach 1848-1888.

Podstawowy ideał przedsięwzięcia apostołskiego o. Franciszka Marii od Krzyża Jordana o rozmachu uniwersalnym wyrażają słowa, jakie zapisał na początku swojego Dziennika Duchowego: „Wszystko dla większej chwały Bożej i dla zbawienia dusz”. Ideał ten wyrażał się w nieustannie ponawianym pragnieniu: należy głosić wszystkim Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela świata, używając wszystkich możliwych i godziwych sposobów i środków.

Promulgacja dekretu potwierdzającego heroiczną cnotę o. Franciszka Marii od Krzyża Jordana (19.3.2011), założyciela dwóch wspólnot zakonnych: salwatoria-

nów (Towarzystwa Boskiego Zbawiciela) i salwotarianek (Kongregacji Sióstr Towarzystwa Boskiego Zbawiciela), stała się inspiracją do przygotowania pełnej biografii Czcigodnego o. Franciszka Jordana na podstawie dostępnej, różnorodnej i szerokiej podstawy źródłowej.

Pierwszy tom biografii Założyciela ukazuje jego życie i tworzenie wszystkich gałęzi instytutu zakonnego (salwotarianów, salwotarianek, świeckich współpracowników) na szerokim tle ówczesnych wydarzeń do momentu ich powstania i rozpoczęcia owocnego wzrostu zgromadzenia zakonnego (1848-1888).

Biografia jest szczególnym zaproszeniem dla tych, którzy pragną zgłębiać życie i duchowość Czcigodnego Sługi Bożego o. Franciszka Jordana, a nade wszystko jest kierowana do całej Rodziny Salwatoriańskiej (salwotarianów, salwotarianek, świeckich salwotarianów i dobrodziejów), do wielu ludzi związanych z charyzmatem o. F. Jordana. Za: www.sds.pl

Odeszli do Pana

ŚP. KS. CZESŁAW FRANCISZKOWICZ (1939-2014) MIC

Z głębokim żalem zawiadamiamy Współbraci że dziś, dnia 8 grudnia 2014 roku w patronalną uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP o godz. 3.00 nad ranem zmarł w szpitalu w Piasecznie śp. Ksiądz Czesław Franciszkowicz MIC lat 75, w Zgromadzeniu 57, w kapłaństwie 48 członek Domu Zakonnego w Górze Kalwarii. Uroczystości pogrzebowe odbędą się w czwartek 11 grudnia 2014 roku, w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Górze Kalwarii. O godz. 13.00 modlitwa różańcowa przy trumnie; o godz. 13.30 Msza św. koncelebrowana, a po niej odprowadzenie i złożenie do grobu na mariańskim cmentarzu w Górze Kalwarii.

Ks. Czesław Franciszkowicz syn Wiktora i Stanisławy z d. Zdankiewicz, ur. 20 kwietnia 1939 r. w Lipsku n. Biebrzą pow. Augustów. W 1948 r. rodzina przeniósł się do Janowa pow. sokólski. W Lipsku ukończył dwie klasy szkoły podstawowej, a pozostałe pięć w Dąbrowie Białostockiej, VIII klasę LO ukończył w Suchowoli, a IX w Sokółce.

W 1956 r. został przyjęty do naszego Zgromadzenia jako kandydat do klerykatu. W roku 1956-57 odbył nowicjat w Skórcu i 15

sierpnia 1957 r. złożył I profesję. Po nowicjacie będąc członkiem domu w Głuchołazach, ukończył kl. X i XI w Nysie w LO dla Pracujących. W roku 1959-60 został skierowany do pracy w domu zakonnym w Górze Kalwarii w charakterze opiekuna chorujących księży. Następnie został przeniesiony do Warszawy na Wileńską jako alumn wówczas mieszczącego się tam Instytutu Filozoficznego. Śluby wieczyste złożył w Stoczku 15 sierpnia 1962 r. Studia teologiczne odbył w WSD we Włocławku w latach 1962-66. Święcenia kapłańskie otrzymał w Ciechocinku 17 czerwca 1966 r. z rak Bpa Włocławskiego Antoniego Pawłowskiego.

Po święceniach został posłany do pracy duszpasterskiej w Grudziądzu w charakterze katechety i duszpasterza młodzieży przy kościele Niepokalanego Serca NMP. W latach 1970-72 był katechetą i kustoszem kościoła Wieczery Pańskiej w Górze Kalwarii. W listopadzie 1972 r. uległ ciężkiemu wypadkowi motocyklowemu. Jako rekonwalescent krótko przebywał w Skórcu, a potem w Licheniu. W r. 1973-74 został skierowany do pracy w Stoczku Klasztornym jako katecheta, a w latach 1974-77

podobne obowiązki pełnił w Jegłowniku k. Elbląga i kaplicy filialnej w Gronowie. W r. 1977-78 został przeniesiony do Lichenia w charakterze katechety i wikariusza parafii pw. św. Doroty, a w roku 1978 do Puszczy Mariańskiej, również w charakterze katechety; tam od roku 1981 był również I radnym domowym.

W 1983 r. został skierowany do pracy duszpasterskiej w Skórcu, a w 1984 przeniesiony do Gożlina, gdzie został także I radnym domowym i lokalnym duszpasterzem powołań. W roku 1989 został posłany do domu zakonnego w Górze Kalwarii, gdzie przełożeni powierzyli mu obowiązki kapełana w Państwowym Domu Pomocy Społecznej. Obowiązki te spełniał przez 15 lat do 25 sierpnia 2004 r. 10 lat życia ks. Czesław pozostał w Górze Kalwarii w charakterze rezydenta. Ostatnie kilka tygodni przebywał ze względu na stan zdrowia w Państwowym Domu Pomocy Społecznej w Górze Kalwarii. Zmarł w szpitalu w Piasecznie w patronalną uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP o godz. 3.00 nad ranem.

Za: www.marianie.pl

ŚP. KS. DARIUSZ LEWICKI (1962-2014) TChr

Z wiarą w zmartwychwstanie w Chrystusie informujemy, że dnia 6 grudnia 2014 r. w Genzano di Roma odszedł do Pana ks. Dariusz Lewicki SChr.

Ksiądz Dariusz Lewicki urodził się 4 sierpnia 1962 r. we Wrocławiu. Do Towarzystwa Chrystusowego wstąpił 23 sierpnia 1985 r. Pierwszą profesję zakonną złożył 29 września 1986 r. w Mórkwie, zaś dozgonną 7 kwietnia 1991 r. w Poznaniu. Dnia 26 maja 1992 r. w Poznaniu przyjął święcenia prezbiteratu z rąk księdza arcybiskupa Jerzego Stroby. Po przyjęciu święceń pracował kolejno w parafiach pw.: MB Królowej Polski w Bielicach, Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szczecinie, MB Królowej Polski w Radziszewie,

św. Ottona w Pyrzycach, św. Jana Chrzciciela w Sarbii, Przemienienia Pańskiego w Płotach, Wniebowzięcia NMP we Władysławowie, św. Jadwigi Królowej w Poznaniu.

Od 2004 r. był duszpasterzem Polaków w Italii, najpierw przy kościele pw. św. Stanisława B.M. w Rzymie, a następnie w Genzano di Roma.

Dnia 6 grudnia 2014 r. zginął w wypadku komunikacyjnym w Genzano di Roma. Termin i miejsce pogrzebu zostaną podane po ustaleniu.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie! Zmarłego ks. Dariusza polecamy modlitwom współbraci i czytelników kalendarium.
Za: www.chrystusowcy.pl

ŚP. KS. FRANCISZEK ŁYSIUNIEC (1931-2014) SDS

Dnia 2 grudnia 2014 roku zmarł Ks. Franciszek Łysuniec. Sześćdziesiąt siedem lat kroczył drogą powołania zakonnego i pięćdziesiąt sześć lat pełnił posługę kapłańską.

Rodzina Salwatoriańska, krewni i przyjaciele pożegnali go w czasie Mszy św. pogrzebowej odprawionej dnia 5 grudnia w kościele pw. Boskiego Zbawiciela w Krakowie.

Został pochowany na Cmentarzu Salwatorskim.

Ks. Franciszek zak. Hubert Łysuniec urodził się dnia 28 listopada 1931 roku w Sedyńówce (powiat brodzki, województwo tarnopolskie) w rodzinie Antoniego i Bronisławy. W wieku czterech lat przeprowadził się z rodzicami do Brodów, gdzie po paru latach rozpoczął naukę w szkole powszechnej.

Kontekstem okresu dorastania Franciszka była II Wojna Światowa. Jej konsekwencją było aresztowanie ojca i jego wczesna śmierć po pobytach w kilku niemieckich obozach oraz konieczność częstych przeprowadzek. Razem z matką przeniósł się najpierw do Tuchowa, gdzie w drugim semestrze roku szkolnego 1945/46 był uczniem drugiej klasy miejskiego gimnazjum. Kolejnym miejscem zamieszkania było dolnośląskie Wińsko.

Czując w sobie od najmłodszych lat powołanie do stanu kapłańskiego starał się o przyjęcie do jakiegoś gimnazjum prowadzonego przez duchowieństwo. W latach 1947-1948 kształcił się w prowadzonym przez salwatorów Męskim Gimnazjum Ogólnokształcącym im. Gen. Wł. Sikorskiego w Krakowie przy ul. św. Jacka.

We wrześniu 1949 roku został przyjęty do nowicjatu Towarzystwa Boskiego Zbawiciela. Pierwszą profesję zakonną złożył dnia 8 września 1950 roku w Bagnie. W latach 1950-1952 kształcił się w Małym Seminarium Duchownym ks. Salwatorów w

Mikołowie, które zakończył egzaminem dojrzałości. Następnie studiował w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym OO. Dominikanów w Krakowie przy ul. Stolarskiej. Wieczyste śluby zakonne złożył dnia 8 września 1954 roku w Krakowie. Święcenia kapłańskie przyjął dnia 17 czerwca 1958 roku w Krakowie z rąk bpa Karola Pękali. Po święceniach został skierowany na tzw. Tirocinium (element formacji kapłańskiej) z zamieszkaniem w krakowskiej wspólnotie zakonnej. Uczęszczał wtedy na studium pastoralne prowadzone w Studium Teologicznym OO. Franciszkanów przy Placu Wszystkich Świętych.

Dekretem prowincjała z dnia 7 grudnia 1961 roku objął funkcję II konsultora domu zakonnego w Zakopanem. W dniu 1 sierpnia 1963 roku powierzono mu obowiązki wikariusza w diecezjalnej parafii pw. Narodzenia NMP w Choszcznie. Z dniem 31 sierpnia 1966 roku został przeniesiony do domu zakonnego w Krakowie-Zakrzówku w charakterze I konsultora i ekonoma. W tym czasie pełnił również funkcję spowiednika kleryków mieszkających w tym domu. W 1970 roku powierzono mu obowiązki wicesuperiora i ekonoma zakrzówieckiej wspólnoty. Od dnia 31 lipca 1972 roku sprawował urząd superiora i funkcję ekonoma domu zakonnego w Warszawie przy ul. Olimpijskiej. W połowie 1978 roku został odwołany z tych obowiązków, a w listopadzie przeniesiony do wspólnoty w Merrillville (USA). Po roku, ze względu na kłopoty zdrowotne, wrócił do Polski. Z końcem sierpnia 1980 roku ks. Łysuniec został przeniesiony, w charakterze misjonarza-

rekolekcjonisty, do domu zakonnego w Nałęczowie. Z dniem 25 lutego 1982 roku otrzymał od prowincjała pozwolenie na zatrudnienie w duszpasterstwie wojskowym. W kwietniu następnego roku otrzymał nominację MON na stopień kapitana. Mieszkał w tym czasie w parafii wojskowej na warszawskim Bemowie. Z dniem 1 października 1985 roku został przeniesiony do domu zakonnego w Międzywodziu z poleceniem podjęcia obowiązków duszpasterskich realizowanych przez tamtejszą wspólnotę. W dniu 30 czerwca 1987 roku objął urząd superiora i funkcję ekonoma w Nałęczowie. Po zakończeniu trzechletniej kadencji przełożonego, znowu powierzono mu obowiązki ekonoma oraz wicesuperiora. Końcem października 1992 roku ponownie został superior. Zadania te pełnił do końca czerwca 1996 roku. Przez następne lata rezydował w nałęczowskim domu zakonnym.

Dnia 1 lipca 2009 roku spełniło się wielkie pragnienie, które od kilkunastu lat ks. Franciszek sygnalizował kolejnym przełożonym prowincjalnym, został przeniesiony do wspólnoty zakonnej w Krakowie przy ul. św. Jacka. Miało to miejsce krótko po jego bardzo poważnych kłopotach kardiologicznych. Mimo słusznego wieku i kłopotów zdrowotnych angażował się w pomoc duszpasterską w miejscowym kościele rektoralnym.

Ks. Franciszek miał ciekawą osobowość. Swoją ostatnią wspólnotę ubogacał barwnymi wspomnieniami, poczuciem humoru i życiowymi radami. Cechowało go również umiłowanie przyrody, a zwłaszcza ptaków, którym pomagał przetrwać zimy w przyklasztornym parku i na krakowskim rynku. Z wielką czcią wspominał swoich rodziców oraz siostrę. Bardzo często wyrażał zachwyt nad powołaniem do życia zakonnego i każdej napotkanej młodej osobie polecał pójść taką drogą. *opracował: ks. Sławomir Noga SDS*

Za: www.sds.pl

ŚP. KS. ALOJZY GOROL (1962-2014) SDS

Dnia 1 grudnia 2014 roku zmarł proboszcz węgorzewskiej parafii pw. Matki Bożej Fatimskiej Ks. Alojzy Gorol. Trzydzieści dwa lata przeżył w Rodzinie Salwatoriańskiej i ćwierć wieku posługiwał jako kapłan.

Jego pogrzeb odbędzie się dnia 6 grudnia o godz. 11.00 w kościele pw. NMP Matki Zbawiciela w Mikołowie. W dniach 3-4 grudnia pożegnają go parafianie.

Ks. Alojzy Czesław Gorol urodził się dnia 1 listopada 1962 roku w Mikołowie, jako

drugi z trzech synów w robotniczej rodzinie Wincentego i Łucji. Przez lata jego rodzinny dom był miejscem katechizacji i sprawowania niedzielnych Eucharystii dla mieszkańców Śmiłowic. Kształcił się najpierw w szkole podstawowej w Mikołowie, a następnie w katowickim liceum plastycznym,

gdzie w 1982 roku zdał egzamin dojrzałości. Pracowity i utalentowany artystycznie Alojzy był mocno zaangażowany w życie liturgiczne oraz duszpasterstwo młodzieży w rodzinnej parafii.

Dnia 7 września 1982 roku wstąpił do nowicjatu Towarzystwa Boskiego Zbawiciela w Bagnie. Po roku złożył pierwszą profesję zakonną i rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie. Dnia 8 września 1987 roku złożył śluby wieczyste, a w dniu 25 czerwca 1988 roku w Bagnie przyjął święcenia diakonatu. Dnia 13 maja 1989 roku w Trzebini, z rąk kard. Franciszka Macharskiego, przyjął święcenia kapłańskie.

W latach 1989-1993 posługiwał jako wikariusz w parafii pw. NMP Królowej Polski w Bielsku-Białej. Ostatniego dnia czerwca 1993 roku przełożony prowincjalny powierzył mu urząd superiora i funkcję ekonoma domu zakonnego w Krakowie przy ul. Łobzowskiej. W tym samym czasie otrzymał pozwolenie na rozpoczęcie studiów z zakresu sztuki sakralnej na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od sierpnia 1994 roku do czerwca 2004 roku pełnił urząd proboszcza parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Trzebini. W tym czasie realizował też obowiązki wicesuperiora i konsultora miejscowej wspólnoty zakonnej oraz opiekuna Instytutu Świeckiego Misjonarek Chrystusa. Od końca czerwca 2000 roku pełnił również funkcję kapelana zakładu karnego w Trzebini. Trwająca dekadę praca ks. Alojzego w Trzebini zasługuje na

wysoką ocenę ze względu na wielość i różnorodność inicjatyw, które podejmował i zrealizował w celu rozszerzenia kultu Matki Bożej Fatimskiej oraz upiększenia trzebińskiej świątyni.

To w czasie jego proboszczowania, dnia 13 maja 1997 roku, ustanowiono w Trzebini sanktuarium Maryjne, a cztery miesiące później metropolita krakowski kard. Franciszek Macharski nałożył korony papieskie na cudowną figurę Matki Bożej Fatimskiej ulokowanej w kaplicy tego sanktuarium. Pielgrzymi mogli liczyć na jego otwartość i dyspozycyjność. Ze szczególną troską podchodził do organizacji całonocnych nabożeństw fatimskich, które uważał za bardzo istotne w krzewieniu kultu Pani z Fatimy.

Z dniem 1 lipca 2004 roku ks. Alojzy został mianowany dyrektorem Salwatoriańskiego Referatu Misji i Rekolekcji Parafialnych, który koordynuje działania salwatoriańskich rekolekcyjnych. Jednocześnie podjął zadania wicesuperiora wspólnoty w

Krakowie przy ul. Siostry Faustyny. W lipcu 2006 roku powrócił w swoje rodzinne strony, aby objąć urząd superiora i funkcję ekonoma domu zakonnego w Mikołowie. Po dwóch latach został mianowany proboszczem parafii pw. Matki Bożej Fatimskiej w Węgorzewie oraz superiorem i ekonomem miejscowej wspólnoty zakonnej. Pełnił również obowiązki kapelana szpitala. W tej mazurskiej społeczności podejmował wiele inicjatyw duszpasterskich oraz promujących kult Maryjny. Po wielu staraniach zainicjował budowę nowego kościoła parafialnego.

Patrząc na jego życiorys można dostrzec „Boży zbieg okoliczności”. Wyświęcony na kapłana w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej Fatimskiej, po kilku latach posługi, powraca jako proboszcz do miejsca swoich święceń, aby zaangażować się całkowicie w szerzenie kultu maryjnego. Krakowski kardynał, który kiedyś w geście święceń nałożył na niego dłonie, po kilkunastu latach nałożył papieskie korony na skronie tak drogiej mu Matki. I ostatecznie węgorska Pani Fatimska, której chciał wybudować godne mieszkanie, doprowadziła go do Domu Ojca.

Ks. Alojzy był postrzegany i zostanie zapamiętany jako człowiek otwarty, życzliwy, utalentowany, nieustannie zaangażowany i mocno przejęty sprawami

Za: www.sds.pl

ŚP. KS. ANDRZEJ KRZYMYCZEK, MIC

Z głębokim żalem zawiadamiam współbraci, że w dniu 26 listopada br. zmarł ks. Andrzej Krzymyćzek, MIC, członek Prowincji Miłosierdzia Bożego, rezydent domu zakonnego w Kurytybie (Brazylia).

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 27 listopada, w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Kurytybie: o godz. 17.00 została odprawiona Msza św. pogrzebowa, po czym nastąpiło odprowadzenie na cmentarz mariański w Kurytybie.

Zmarłego Współbrata polecamy Bożemu Miłosierdziu: Dobry Jezu a nasz Panie, daj Mu wieczne spoczywanie.

Ks. Zbigniew Piłat, MIC
Sekretarz generalny
Za: www.marianie.pl

Rok Życia Konsekrowanego